

Bilag 1.

DEPARTEMENTET FOR UDENRIGSØKONOMI

Den 19. november 1975.

Notat om landbrugsspørgsmål i forbindelse med ratifikation af tillægsprotokollen til associeringsaftalen EF-Grækenland.

Der er under første behandling i folketinget den 31. oktober 1975 af forslaget til folketingsbeslutning udtrykt ønske om belysning i udvalget af bl. a. bestemmelserne om landbrug.

Følgende oversigt supplerer bemærkningerne i forslaget til folketingsbeslutning:

Sammenfatning.

Landbrugsbestemmelserne volder ikke særlige konkrete problemer for Danmark, idet vi kun i begrænset omfang berøres på grund af de geografisk betingede forskelle i den græske og den danske landbrugsproduktion. Harmoniseringen i landbrugssektoren, der vil ske med udgangspunkt i EF's landbrugspolitik, vil som helhed være i Danmarks interesse og vil i øvrigt blive genstand for løbende drøftelse i udvalget efterhånden som harmoniseringsforhandlingerne indledes.

Bestemmelserne åbner mulighed for udvidelse af dansk eksport af landbrugsvarer til Grækenland, som i 1974 var på i alt ca. 20 mill. kr.

Generelle bemærkninger.

For landbrugsvarer — i modsætning til industrivarer — er der et særligt *importregime*, der aftaleteknisk er kompliceret opbygget, idet bestemmelserne skal findes rundt omkring i aftalen, herunder i protokollerne. Denne uoverskuelighed hænger sammen med, at der her er tale om EF's første aftale med et tredjeland. Herudover bestemmes, at EF's og Grækenlands landbrugspolitik skal *harmoniseres*. Denne harmonisering ses i aftalen at være så væsentligt et

element, at førstnævnte importregime betegnes som foregribelsesregime (fransk: „régime d'anticipation de l'harmonisation“). I det følgende redegøres kort for disse to elementer.

Harmonisering.

Harmonisering skal ifølge aftalens artikel 33 sikre ens behandling for medlemsstaternes varer og de tilsvarende græske varer på de kontraherende parters markeder under hensyntagen til formålene for den fælles landbrugspolitik, Rom-traktatens artikel 39. Heri ligger, at Grækenland skal omforme sin landbrugspolitik, der ikke varetager producentinteresser, men hviler på mellemhandleren, som afgør afsætningsvilkårene i funktion af sine salgsmuligheder. Grækenland skal antage mekanismer og principper i Fællesskabets landbrugspolitik, der primært er rettet mod produktionsledet.

Fællesskabets indrømmelser til Grækenland på landbrugsområdet blev ydet hurtigt. Modkoncessionen — bortset fra den 22-årige toldafvikling for protokol 13-varer — ligger i forpligtelsen til at harmonisere. Heraf følger en pligt for Grækenland til at antage den disciplin, der gælder for medlemslandene indbyrdes, eksempelvis forbud mod statsstøtte, herunder eksportrestitutionser, sammenligneligt importsystem (afgifter), kvalitetsnormer.

Rent faktisk er harmonisering ikke gennemført for nogen sektor, idet forhandlinger mellem EF(6) og Grækenland herom i perioden 1962 og fremefter var resultatløse. Efter genoptøningen er EF(9) og Grækenland enedes om at genoptage drøftelserne